

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.59/2014/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év május hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. április 29. napján kihirdetett Kb.I.52/2013/6. számú ítéletét **I.r., II.r. és III.r.** vádlottak tekintetében megváltoztatja.

A vádlottakkal szemben külön - külön kiszabott 100.000,- - 100.000,- (egyszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. április 29. napján kihirdetett Kb.I.52/2013/6. számú ítéletével **I., II., III.r.** vádlottakat a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt személyenként 100-100 napi tétel, napi tételenként 1.000-1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlottak és védőjük felmentés érdekében fellebbezést jelentettek be. A védő csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete hiányossága és iratellenessége miatt megalapozatlan, valamint, hogy az elsőfokú bíróság nem oldotta fel a bizonyítékok között felmerülő ellentmondásokat. Hivatkozva védenecsei védekezésére, álláspontja szerint nem fogadható el a vádlottak cselekményét észlelő tanúk vallomása, mely szerint védenecsei cselekményét 4-5 percen keresztül figyelemmel kísérték, illetve hogy látták mely szerint III.r. vádlott alszik a szolgálati gépkocsiban. Felhívta a figyelmet az iratokhoz csatolt térfigyelő kamera felvételeire, amely nem igazolja a tanúk elmondását, hanem védenecsei vallomását támasztják alá, mely szerint észlelték előjáróik közeledését, akik legfeljebb 20-25 másodpercig tartózkodhattak a gépjármű hátuljánál, és I.r. vádlott a féklámpa felvillantásával jelezte, hogy látja a közeledő személyeket. Az ítélet hiányosságát továbbá abban jelölte meg, hogy az nem tartalmazza, hogy a vádlottak ... KMB útirányterv szerint látták el feladatukat, amely alapján jogszerűen tartózkodhattak a vádbeli helyszínen, hiszen részletes eligazítást az útirányterv részükre nem adott. Véleménye szerint ítéleti bizonyossággal annyi állapítható meg, hogy a vádlottak a szolgálati gépkocsiban jogszerűen tartózkodtak, az ellenőrzést végző személyek úgy közelítették meg őket, hogy a jármű hátuljánál kevesebb, mint fél percet tartózkodtak. Ezt II.r. vádlott észlelte, a féklámpát felvillantotta, mire az ellenőrök a gépkocsi ajtajait felnyitották. Ekkor észlelték, hogy I.r. vádlott működő telefonját

kezében tartotta. Álláspontja szerint e tényállás alapján a vádlottak terhére nem róható a szolgálatban kötelességszegés vétsége.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.583/2014. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, a bírói mérlegelést támadó fellebbezések eredményre nem vezethetnek. Egyetértett az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések nemével és mértékével is.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak védője fellebbezését és annak írásbeli indokolását továbbra is fenntartotta. Azt annyiban egészítette ki, hogy a vádirat benyújtásakor még alappal lehetett következtetni a vádlottak bűnösségére a felfedező tanúk egyező vallomása alapján, azonban a beszerzett térfigyelő kamera felvétele cáfolja a tanúk szavahihetőségét és a vádlottak vallomását támasztják alá. Álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáróan bizonyítani, hogy I. és II.r. vádlottak filmet néztek volna, illetve, hogy III.r. vádlott aludt szolgálati idejében. Továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a vádlottak számára irányadó útirányterv szerint védencei szabadon választhatták meg, hogy miként ellenőrzik a közterületet, nem róható fel részükre az aktivitás hiánya. Mindezek alapján továbbra is védencei felmentését indítványozta. Másodlagosan, bűnösségük megállapítása esetén, a kiszabott büntetés enyhítését látta indokoltnak. E körben kifejtette, hogy hosszú ideje állnak védencei büntetőeljárás hatálya alatt, ez adott esetben önmagában is alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért elegendő velük szemben intézkedés alkalmazása.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el. A katonai tanács a szükséges bizonyítást tárgyalásán lefolytatta. A vádlottak nem ismerték el a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, ezzel szemben az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomása alapján terhelő tényállást állapított meg ítéletében. Ennek során figyelemmel volt a becsatolt térfigyelő kamera felvételeire is, azonban nem vétett logikai hibát, amikor ítéletének 3. oldal utolsó, illetve 4. oldal 3. bekezdésében megindokolta, hogy az miért nem cáfolja az ellenőrző előjárók vallomását. A másodfokú bíróság egyetértett az ítélet indokolásában kifejtettekkel, mely szerint e vallomások alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a vádlottak semmilyen szolgálati tevékenységet nem végeztek a vádbeli időben, hanem I., II.r. vádlott filmet nézett, míg III.r. vádlott aludt. A másodfokú bíróság kiemelőként tartja, hogy az ellenőrzésre is azért került sor, mivel a gépjármű GPS adatai alapján észlelték, hogy a vádlottak szolgálati gépjárműve közel egy órája egy helyben áll.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, felülbírálatra alkalmas.

A felmentés érdekében előterjesztett fellebbezéseket a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróságnak nincs lehetősége eltérő tényállás megállapítására amennyiben az elsőfokú ítélet megalapozott, illetve nem merültek fel a másodfokú eljárásban új tények, vagy új bizonyítékok, amely alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatosan értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján a vádlott felmentésének van helye, vagy az eljárás megszüntetése szükséges. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítékok

felülmérlegelésének lehetősége, az előbbieken kifejtettek szerint nem merült fel, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárásban is irányadónak kellett tekinteni.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel, helyesen minősítette azt a cselekmény elbírálásakor hatályos törvény szerint, mivel a 2012. évi C. törvény a vádlottak cselekményének kedvezőbb elbírálását tette lehetővé.

I. és II.r. vádlottak azon cselekményükkel, hogy vezényelt szolgálatuk alatt feladatukat nem látták el, hanem filmet néztek súlyosan megszegték a szolgálatukra vonatkozó szabályokat, mivel a szolgálat célja megghiúsult, valamint III.r. vádlott azzal, hogy aludt vezényelt szolgálatában, megvalósították a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét.

A vádlottak és védőik által a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság szintén nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és az enyhítő körülményeket kimerítően figyelembe véve a Btk. 33. § (4) bekezdése által adott felhatalmazás alapján alkalmazott pénzbüntetést a vádlottakkal szemben. E pénzbüntetés napi tétel száma és az egy napi tétel törvényi minimumban történő meghatározása arányban áll a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával és anyagi teherbíró képességükkel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint büntetés helyett intézkedés alkalmazása már nem szolgálná a büntetési célokat, ezért nem foghatott helyt a vádlottak védőjének ez irányú indítványa.

A másodfokú bíróság azonban észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács a Btk. 51. § (1)-(2) bekezdései alapján nem rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ezért a másodfokú bíróság e hiányosságot pótolva az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és megállapította, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott személyenként 100.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa I., II. és III.r. vádlottak tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. május 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I., II.** és **III.r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. május 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke